

ת"פ 30339/06/20 - בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד יהונתן גרמבק

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 30339-06-20 מדינת ישראל נ' גרמבק

לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד שלומי רותם גרינבוים

נגד

הנאשם

יהונתן גרמבק

ע"י ב"כ עו"ד איתן כבריאן

גזר דין

כתב האישום המתוקן; הודאת הנאשם; הסדר הטיעון

1. הנאשם, יליד 1982, הורשע על פי הודאתו, ובמסגרת הסדר טיעון שבא לאחר הליך גישור שהתנהל לפניו, בעבירה של **חבלה חמורה**, לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בעת הרלוונטית הועסק הנאשם כעוזר מנכ"ל בחברת "אלגר" שהינה חברת בניה בבעלות הנאשם ומשפחתו. בין הנאשם למר י"א (להלן - **המתלונן**) היה סכסוך עסקי באשר לבניינים ברחוב ברעננה שבבעלות המתלונן ומשפחתו, ואשר נבנו על ידי החברה. ביום 4.7.19 ניתן פסק דין על ידי בית המשפט המחוזי מרכז המורה למתלונן, במסגרת הליך גישור, להעביר לנאשם סך של 500,000 ₪ עד ליום 30.7.20.

ביום 8.6.20 בשעה 11:15 הגיע המתלונן למקום והבחין בנאשם ובעובד נוסף בחברה, כשהם מוציאים ציוד בניה מתוך מחסן במקום. בנסיבות אלה, דרש המתלונן מהנאשם להניח לציוד ולעזוב את המקום, וכן כינה את הנאשם ואת העובד "גנבים". בתגובה, צחק הנאשם והציע למתלונן להזמין למקום משטרה. בהמשך, צילם המתלונן את המתרחש במכשיר הטלפון הנייד שלו ובינו ובין הנאשם החלו חילופי דברים, כשבמהלך הדברים חסם המתלונן את דרכו של הנאשם למחסן ואמר לו "אני ארסק לך את הפרצוף". בנסיבות אלה, התקרבו הנאשם והמתלונן זה לזה, בעוד המתלונן מנסה לגשת לכיוון דלת המחסן ולסגור אותה, אך הנאשם דחף את המתלונן, שנתקל במדרגה במקום ונפל ארצה. לאחר שהמתלונן

עמוד 1

קם על רגליו המשיכו השניים בחילופי דברים ואז התקרב הנאשם למתלונן והכה בו באגרופ בפניו והמתלונן נפל מעוצמת המכה ארצה. בנסיבות אלה, ריתק הנאשם את המתלונן למעקה במקום והכה בו באגרופים לפניו ולראשו.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלות, שבר במנדיבולה משמאל בפניו, סימן חבלה בצלעות קדמיות שמאליות, סימן חבלה באספקט אחורי של ברך שמאל, שפשוף מדמם בידו השמאלית, שפשופים בפניו, דימום מאפו והוא פונה מהמקום בניידת מד"א.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בעובדות כתב האישום המתוקן ויורשע, וישלח לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו. עוד הוסכם כי בשלב הטיעונים לעונש יוגשו הסרטונים שבתיק החקירה ומסמכים רפואיים שבתיק החקירה בלבד, כשהמאשימה שומרת לעצמה את הזכות להגיש תצהיר נפגע עבירה מטעם המתלונן.

תסקירי שרות המבחן

3. מתסקיר שרות המבחן מיום 6.9.22 עולה כי הנאשם בן 40, נשוי ואב לשלוש בנות (3-7), מתגורר עם משפחתו ברמת השרון. הנאשם בעל תואר ראשון בכלכלה וניהול, שירת שירות צבאי מלא כלוחם, ובכלל זה לחם במבצע "צוק איתן" במהלכו נהרג חבר מהיחידה, אירוע שהסב לו טראומה והותיר בו חותם. הנאשם עובד בחברת הבניה המשפחתית אותה הקים אביו ומאז מות האב משמש כמנהל החברה בפועל, לצד תפקודו כמנהל העבודה ומנהל פרויקטים בחברה. כאמור, אביו של הנאשם נפטר לפני כשנתיים, בגיל 67, מהתקף לב. מותו היווה אירוע טראומטי עבור הנאשם אותו טרם עיבד, כשלתפיסתו הרקע למות האב הינו סכסוך כספי ומשפטי מתמשך בינו לבין אחותו של האב (אם המתלונן) שעמד בבסיס ביצוע העבירה דנן. בתו הבכורה של הנאשם מאובחנת עם אוטיזם ומגלה קשיים התנהגותיים וחברתיים. על רקע עבודתה של אשתו נושא הנאשם ברוב נטל הטיפול בבת. בתו הצעירה של הנאשם נמצאת בשלבי אבחון בשל חשד לאוטיזם. הנאשם נעדר עבר פלילי. ביחס לעבירה לוקח אחריות מלאה על מעשיו, ביטא צער וחרטה עמוקים והכרה בפגיעות שנגרמו למתלונן, בן דודתו. הסביר כי ברקע לביצועה, סכסוך עסקי שהתגלע בין אביו ז"ל לבין אחותו (דודתו) ובנה המתלונן, על רקע חוב כספי לחברת הבניה שבבעלות הנאשם, שבנתה את בנייני מגורים שבבעלות המתלונן ומשפחתו. מדובר בסכסוך שעדיין מתנהל בערכאות שיפוטיות ובעטיו חלה התדרדרות במצבו הבריאותי והפיזי של אביו עד למותו. ביום ביצוע העבירה תאר הנאשם שהגיע מתוקף תפקידו בחברת הבניה לביקורת בבנייני המגורים, המתלונן הגיע אף הוא למקום והחל להתגרות בו עד שאיבד שליטה, דחף אותו והכה אותו. הנאשם תיאר שמעולם לא היה מעורב באירועי אלימות ופעל כך בשל מצוקה נפשית והצטברות כעס ומתח, וכי לאחר האירוע פנה לטיפול ולייעוץ פסיכיאטרי.

הנאשם שולב בהליך טיפולי במרכז "התחלה חדשה" החל מינואר 2022 ומחוות הדעת של המטפלת עלה שהוא מגיע לשיחות פרטניות מידי שבוע, משתף פעולה עם ההליך ומגלה יכולת להבין באופן ראשוני את המניעים הרגשיים העומדים בבסיס ביצוע העבירה. באבחון פסיכיאטרי שנערך לנאשם באופן פרטי ביום 26.7.22 עלה כי חווה מתח, לחץ נפשי ודיכאון, מתקשה לישון וחווה ירידה בתיאבון, לצד פלאשבקים מאירועים משירותו הצבאי ואירועים בעסק המשפחתי, והוא אובחן כסובל מפוסט טראומה. הומלץ טיפול תרופתי המתאים למצבו הנפשי.

שרות המבחן התרשם מרמת סיכון נמוכה ברמה נמוכה אף היא ומנזקקות טיפולית. הומלץ על ענישה הכוללת צו של"צ בהיקף של 300 שעות, וכן צו מבחן במהלכו יעקב שרות המבחן אחר הטיפול הפרטני- פרטי בו משולב הנאשם וישלבו

בטיפול ייעודי לעוברי חוק בתחום האלימות.

מתסקיר משלים מיום 13.12.22 עולה שבחודש ספטמבר 2022 השתלב הנאשם בקבוצה ייעודית לאנשים שנהגו באלימות, הגיע בקביעות והצליח להיות כן ואותנטי ולשתף פעולה. במקביל המשיך הנאשם בטיפול פרטני במרכז פרטי "התחלה חדשה", ומדיווח עדכני עולה שהוא אדם נורמטיבי, מגיע בהתמדה למפגשים, משתף באירועים בעברו, ואף החל לעבד את האבל על מות אביו. כיום רכש כלים להתמודד עם מצבי דחק וכעס והומלץ על המשך טיפול במרכז. בשיחה עם הנאשם התברר שגם בתו הצעירה אובחנה עם אוטיזם באופן שגרם לו ולאשתו למעמסה רגשית נוכח הטיפול האינטנסיבי הנדרש בטיפול בשתי הבנות. בנסיבות אלה חזר שרות המבחן על המלצתו.

מתסקיר סופי מיום 30.4.23 עולה שבתקופת הדחיה המשיך הנאשם בטיפול הקבוצתי, וביום 19.4.23 התקבלה חוות דעת ממנחת הקבוצה ממנה עלה שהוא הפך לדמות משמעותית בקבוצה, עשה רושם של אדם שקול ואיש משפחה מסור, לוקח אחריות מלאה על מעשיו ואינו מאופיין בדפוסים אלימים. להערכתה הסיכון בעניינו נמוך ביותר ומעורבותו עם החוק חריגה לנוף חייו. מחוות דעת מיום 18.4.23 ממרכז "התחלה חדשה" עלה שהנאשם התקדם משמעותית במסגרת הטיפול הפרטני והומלץ על עונש שיאפשר לו להמשיך בטיפול לצד המשך טיפול במשפחתו ועבודתו. במהלך כל התקופה לא נפתחו נגדו תיקים חדשים. לפיכך, שב שרות המבחן על המלצתו העונשית.

ראיות לעונש

4. במסגרת הראיות לעונש הגישה המאשימה מסמכים רפואיים מתיק החקירה, תצהיר נפגע עבירה ותמונות של חבלות המתלונן (תע/1; תע/2; תע/3). ההגנה הגישה תקליטור המתעד את האירוע כולל דו"ח צפייה (נע/1; נע/2), מסמכים רפואיים לגבי אבחון בנותיו של הנאשם, לרבות אישור מטעם הביטוח הלאומי (נע/3; נע/4), אישור מצה"ל וצילום תואר ראשון בהצטיינות של הנאשם (נע/5), סיכום פגישה של הפסיכיאטרית עם הנאשם (נע/6), מכתב מטעם הורים שכולים אותם מלווה הנאשם כ-20 שנה (נע/7), מכתב מאת מר שחר אלפי, שותף של אבי הנאשם (נע/8), מכתב מטעם פרופ' יוסף טמיר, חמיו של הנאשם (נע/9), מכתבים מטעם מר שרגא מילשטיין, חבר קרוב של הנאשם ומשפחתו (נע/10) ומכתב מאמו של הנאשם (נע/11).

בנוסף, מטעם המאשימה העיד המתלונן, ומטעם ההגנה העידה אשת הנאשם.

5. בעדותו סיפר המתלונן על הנזקים שנגרמו לו כתוצאה ממעשי הנאשם. הוא סבל משבר בלסת כתוצאה מאגרופ של הנאשם אשר הפיל אותו לרצפה והמשיך להכותו באגרופים לראש ולפנים. בשל השבר הוא נאלץ לעבור קיבוע וסגירת הלסת באמצעות מלתעות ובמשך 3 שבועות לא יכול היה לפתוח את הפה, לדבר, או לאכול, אלא שתה נוזלים בלבד. מעבר לכאב ולסבל, האירוע גרם לו לטראומה ולשינוי באורח חייו מהקצה אל הקצה, כשלפני האירוע שימש כעורך-דין בעל משרד בתחום הפירוקים, ולאחריו לא יכול היה לשוב ולעבוד בצורה מסודרת, עזב את המשרד וכיום הוא עורך-דין שכיר. לטענתו האירוע טלטל את חייו ומאז יש נתק מוחלט במשפחה. בנסיבות אלה ביקש המתלונן שלא לדון את הנאשם במידת הרחמים, כי אם למצות עמו את הדין.

6. אשת הנאשם, גב' דנה טמיר-גרמבק, סיפרה בעדותה שהיא והנאשם נשואים למעלה מ-11 שנים, ולהם שלוש בנות בגילאים 3, 5 ו-7. העדה בוגרת משפטים ומנהל עסקים ומנהלת חטיבה של פתרונות טעינה לרכבים חשמליים. היא תיארה שמספר חודשים לפני האירוע נפטר במפתיע אביו של הנאשם, לאחר ריב שהיה לו בעבודה בקשר לסכסוך כספי עם משפחת המתלונן ומאותו יום השתנו חיי הנאשם והמשפחה. הנאשם היה קרוב וקשור מאוד לאביו ובשל האובדן הוא שקע בדיכאון, איבד את החיות שבו, כבה, ואף לקח על עצמו את התפקיד של האב בחברת הבניה המשפחתית. הנאשם נאלץ לטפל אף בסכסוך עם משפחת המתלונן באופן שהעמיס עליו יתר על המידה והביא לקריסתו באירוע דנן. מאז האירוע החמיר מצבו של הנאשם בצורה קיצונית, הוא לא מצליח לישון, חווה סיוטים בלילות, בקושי תפקד והתא המשפחתי החל להתפרק. רק לאחר שהחלו ללכת לטיפול זוגי ואישי המצב החל להשתפר, אולם אז התבשרו שבתם הקטנה נמצאת על הרצף האוטיסטי. הנאשם דואג לקחת את הילדה לטיפולים רבים, כל זאת לצד עבודתם התובענית. העדה ביקשה שחרף המעשה הקשה אותו ביצע הנאשם יתחשב בו בית המשפט בבואו לגזור את עונשו.

טיעוני ב"כ הצדדים

7. ב"כ המאשימה הפנה לערכים החברתיים המוגנים וטען שהנאשם פגע בהם באופן משמעותי. לדבריו, הנאשם הוא שהחל באלימות הפיזית, תקף את המתלונן, הפילו ארצה שוב ושוב, לא חדל עד שהמתלונן הצליח לעמוד על רגליו, כאשר הנאשם יכול היה לעצור את האירוע בכל שלב, אך בחר להמשיך. הנאשם אף פגע במתלונן באיברים חשובים, קרי ראש, פנים, באופן המשליך על הנזק שנגרם בפועל ופוטנציאל הנזק, לנזק בלתי הפיך. על הנזק ניתן ללמוד מתמונות החבלות, המסמכים הרפואיים ותצהיר נפגע העבירה, כאשר המתלונן נזקק לנעילת לסתות במשך 3 שבועות, סובל מנזק צמית שילווה אותו עד שארית חייו ובמהלך האירוע חש חשש ממשי לחייו. המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 16 ל-36 חודשי מאסר. התובע התייחס לתסקירים החיוביים שהוגשו בעניינו של הנאשם ולעובדה שהשתלב והתמיד בטיפול, אך טען שאף אם יש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, הרי שעדיין יש לגזור על הנאשם עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח. לאור האמור, עתר ב"כ המאשימה לגזור על הנאשם עונש שלא יפחת מ-13 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן וקנס כספי. התובע הפנה לפסיקה.

8. ב"כ הנאשם טען שהנאשם הודה במעשיו כבר בפתח חקירתו במשטרה, נטל אחריות מלאה, הביע חרטה וחסך את הצורך להעיד את המתלונן. בנוסף, עוד בטרם הטיעונים לעונש הפקיד סך של 50,000 ₪ כפיצוי משמעותי למתלונן. נטען שמדובר בנאשם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, שירת כלוחם בצבא, שירת במילואים קרוב ל-20 שנה, הקים תא משפחתי לתפארת ומעורב מאוד בגידול הבנות. בנוסף, הנאשם פנה באופן וולונטרי לטיפול פרטי, השתתף בטיפול קבוצתי בשרות המבחן ובטיפול פרטי פסיכיאטרי, והתסקירים בעניינו חיוביים מאוד, מהם עולה שמסוכנותו נמוכה ביותר ומעורבותו בעבירה חריגה לנוף חייו. לא בכדי המליץ שרות המבחן על הטלת צו של"צ. ב"כ הנאשם עתר לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 3-4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות ועד ל-18 חודשי מאסר. נטען שהמקרה הנוכחי מצדיק חריגה ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום. נטען שבעת האירוע היה נתון הנאשם באבל על אביו שנפטר מספר חודשים קודם לכן, על רקע סכסוך עם המתלונן; לא ברור מדוע הגיע המתלונן לאותו בנין; אין חולק שהמתלונן התגרה בנאשם, הקניט אותו, איים עליו, ועל רקע זה איבד הנאשם עשתונות וביצע את העבירה. לאור נסיבות ביצוע העבירה, העובדה שהנאשם טיפל בעצמו, נטל אחריות מלאה ופיצה את המתלונן, יש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום ולגזור עליו צו של"צ כמומלץ על ידי שרות המבחן. הסניגור הפנה לפסיקה.

9. הנאשם בדברו האחרון הוסיף שהוא מתרגש מהמעמד, לוקח אחריות על המעשים ומצטער על האירוע. הוא טען שחש כעס על המתלונן, אותו ראה אחראי להתדרדרות במצבו הבריאותי והנפשי של אביו המנוח, בשל סכסוך עסקי ביניהם, אך מבין שלא היה צריך להתנהג כפי שנהג ומצר על מעשיו. הנאשם אמר שלמד את הלקח והבטיח שלא ישוב על מעשיו.

דין והכרעה

10. אין צורך להכביר מילים אודות תופעת האלימות הגוברת בחברה, שהינה בבחינת "מכת מדינה", ועל הצורך להילחם בה. ראה לענין זה פסקי הדין בדנ"פ 1387/05 **מוטי עבודי נ' מדינת ישראל** (14.2.05); ע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' נאסר חסן** (10.11.09); עפ"ג 13617-12-11 **מדינת ישראל נ' לוגסי** (25.12.11). בעיקר הדברים האמורים בהתייחס לעבירה של **חבלה חמורה**, לגביה הודגש בפסיקה הצורך להילחם בתופעה המגונה של יישוב סכסוכים בדרכים אלימות, בין היתר, בדרך של הטלת עונשים מחמירים (ע"פ 1892/15 **אימן אבו מדיעם נ' מדינת ישראל** (31.5.15); ע"פ 8897/20 **גיא סקנדריון נ' מדינת ישראל** (6.5.21); ת"פ (מחוזי חי') 62641-06-22 **מדינת ישראל נ' וג'די ג'בארין ואח'** (15.3.23)).

11. במעשיו פגע הנאשם בערכים חברתיים מוגנים שענינם הגנה על קדושת החיים, שמירה על שלמות גופו, ביטחון האישי ובריאותו של הפרט (עפ"ג (מחוזי מרכז) 51745-01-12 **מדינת ישראל נ' יצחק צח בבתי** (12.6.12)). וכך נאמר בע"פ 3863/09 **מדינת ישראל נ' נאסר חסן** (10.11.09) -

"יש לשוב ולהדגיש כי זכותו של כל אדם לחיים ולשלמות הגוף היא זכות יסוד מקודשת ואין להתיר לאיש לפגוע בזכות זו. יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. זהו נגע רע שיש לבערו מן היסוד. לפיכך, שעה שנגע האלימות והפרת החוק פושה בחברתנו מן הראוי שידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשית עליהם עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח".

12. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנן בינונית. מנסיבות הקשורות בביצוע העבירה עולה כי ברקע למעשים סכסוך כספי בין הנאשם למתלונן ומשפחתו, המתנהל בערכאות שיפוטיות, כאשר המתלונן חויב בהליך גישור לשלם לנאשם סך של חצי מיליון ₪. עובר לאירוע, ובטרם תשלום החוב האמור, הבחין המתלונן בנאשם ובעובד מטעמו מוציאים ציוד ממחסן בבניינים שבבעלות המתלונן ומשפחתו ושנבנו על ידי החברה בבעלות הנאשם, ולאחר שצילם המתלונן את המתרחש החלו חילופי דברים בין הצדדים, במהלכם איים המתלונן על הנאשם ש"ירסק לו את הפרצוף", תוך שהוא חוסם את דרכו של הנאשם למחסן. בנסיבות אלה, התקרבו השניים זה לזה והנאשם דחף את המתלונן שנתקל במדרגה ונפל ארצה. לאחר שהמתלונן קם על רגליו, המשיכו השניים בדיון ודברים ואז היכה הנאשם את המתלונן באגרופו, הפילו ארצה, ריתק את המתלונן למעקה, היכה בו באגרופים בפניו ובראשו וגרם לו לחבלות.

אין חולק, איפוא, שעובר לאירוע קינטר המתלונן את הנאשם באופן מילולי ואלים, כפי שעולה מתיעוד האירוע ומדו"ח הצפייה (נע/1; נע/2), גידף אותו, צילם אותו והטיח בו מספר פעמים שהוא "גנב". **צפייה מדוקדקת בתיעוד האירוע**

מעלה שהיה זה דווקא המתלונן שנקט ראשון באלימות פיזית כלפי הנאשם בכך שדחף אותו (נע/1, שניה 36 ואילך).

למען הסר ספק יובהר מיד שהגם שאין בכך בשום אופן כדי להצדיק את האלימות החמורה בה נקט הנאשם בהמשך האירוע כלפי המתלונן, הרי שיש לכך חשיבות לענין הבנת הנסיבות שאפפו את האירוע ואת תגובתו של הנאשם, שכאמור אין חולק שהיתה בלתי סבירה ובלתי מידתית.

לא בכדי מנה המחוקק במסגרת בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה גם את השיקולים הבאים שעל בית המשפט לשקול "ככל שסבר שהן משפיעות על חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם... (5) הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה; ... (7) יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התנרות של נפגע העבירה..." (סעיף 40ט(א) לחוק העונשין).

במצב דברים זה, אני קובע שהיתה גם היתה התגרות בנאשם מצד המתלונן, באופן מילולי ופיזי, כך שהאירוע התפתח באופן ספונטני מצד הנאשם, ללא תכנון מוקדם מצדו, מבלי שהגיע למקום בכוונה לחבול במתלונן - כל זאת מבלי להקל ראש בחומרת המעשים.

ואכן, אין חולק כי האלימות בה נקט הנאשם בהמשך האירוע היא אלימות חמורה, שהגם שבוצעה ללא שימוש בנשק חם או קר, על ידי הנאשם לבדו, הרי שתוצאותיה חמורות. כפי שעולה מהמסמכים הרפואיים ומתמונות החבלות של המתלונן, נגרמו למתלונן שבר בלסת, חבלה בצלעות ובברך, דימום מהאף ושפשופים בפנים, חבלות שבגינן פונה באמבולנס ואף נזקק לקיבוע לסת במשך כ-3 שבועות בהם נבצר מהמתלונן לאכול אוכל מוצק ולדבר (תע/2; תע/3).

גם הצהרת הנפגע מצביעה על סבלו של המתלונן, שכלל כאבים עזים, ריתוק למיטה וקושי בהתנהלות. המתלונן נזקק לעזרה ולסיוע בביצוע פעולות בסיסיות, ולמעשה נותר נכה לצמיתות (תע/1, פסקאות 19-21). מהצהרת נפגע העבירה עולה שנגרמו למתלונן נזקים נפשיים, תחושת חוסר אונים וחשש לחיים, ולאחר אירוע התקיפה סבל המתלונן מטרומה ואיבד כושר עבודה (תע/1, פסקאות 22-25).

ובאשר לנזק הפוטנציאלי שעלול היה להיגרם בנסיבות אלה, הרי שכבר נקבע בפסיקה כי -

"מי שתוקף אחר במכת אגרוף בפניו, צריך לצפות לבלתי צפוי. מכת אגרוף בפנים (כמו גם דרכי אלימות נוספות) יכולה להסתיים בתקיפה סתם, בתקיפה חבלנית, בחבלה חמורה ואף בגרימת מוות"
(ע"פ (מחוזי ת"א) 71877/05 מדינת ישראל נ' שמואל שלג (13.6.07)).

13. מנעד הענישה בעבירה של **חבלה חמורה** רחב מאוד ותלוי בנסיבות ביצוע העבירה; האם בוצעה בצוותא חדא; האם תוך תכנון מוקדם או כאירוע ספונטאני; מה אופי החבלות שנגרמו; וכדומה. על פי רוב, מקום בו מדובר בחבלות חמורות, נוטים בתי המשפט לגזור עונשי מאסר לריצוי בפועל.

רע"פ 2298/20 **יצחק עזרא נ' מדינת ישראל** (5.4.20) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של חבלה חמורה לאחר שתפס את המתלונן מחולצתו והפיל אותו לרצפה, ובעודו שרוע על הרצפה, תקף אותו בבעיטות

ואגרופים. כתוצאה מכך סבל המתלונן משברים בצלעותיו ומהמטומות בראש ונזקק לאשפוז ולטיפול רפואי. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר.

רע"פ 176/13 **שי בן ארי נ' מדינת ישראל** (20.2.13) - על רקע סכסוך חניה בין שכנים, הנאשם היכה באגרופו בראשו של המתלונן והמשיך להכותו ולבעוט בו בכל חלקי גופו, ולא חדל גם כאשר המתלונן נפל על המדרגות ודם ניגר ממנו. המתלונן נחבל בין היתר בירכו, נחתך בעפעף עינו ונגרם נזק לשיניו התותבות. הנאשם הורשע בחבלה חמורה ואיומים ונגזרו עליו 24 חודשי מאסר.

עפ"ג (מחוזי מרכז) 25258-08-13 **יורי אלכסשנקו נגד מדינת ישראל** (1.12.13) - הנאשם הורשע בחבלה חמורה לאחר שהכה בפניו של המתלונן לאחר ויכוח במועדון וגרם לו לשבר בארובת העין ושבר באף. על הנאשם נגזרו 8 חודשי מאסר בפועל.

עפ"ג (מחוזי ב"ש) 32504-04-11 **ארמונד רביבו נ' מדינת ישראל** (14.09.2011) - הנאשם הורשע בחבלה חמורה לאחר שתקף נהג מונית במכות אגרופ בפניו ושבר על ראשו כוס זכוכית, וגרם לו לשבר בעצמות האף. על הנאשם הושטו 24 חודשי מאסר.

ע"פ (מחוזי נצרת) 85-10 **יורי סורקלובסקי נ' מדינת ישראל** (01.06.2010) - במהלך חופשה בכנרת, הכה הנאשם את המתלונן באגרופים בפניו, ובבעיטות בגופו. כתוצאה מתקיפתו נגרמו למתלונן שברים בעצמות הפנים ובשיניים, והוא נזקק לניתוח רפואי, וכן חבלות באזור הצוואר ובפלג הגוף העליון. על הנאשם נגזרו 12 חודשי מאסר.

14. נוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ומדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי **מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-30 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים.**

15. אין חולק שנוכח הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, ובעיקר הירתמות הנאשם לטיפול, הרי שיש לחרוג ממתחם העונש ההולם וזאת מטעמי שיקום. אך בעוד התביעה טוענת שהחריגה אמורה להיות מדודה, כזו שלא תביא להימנעות כליל מהטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח; הרי שההגנה טוענת שיש לחרוג ממתחם העונש ההולם באופן משמעותי כדי אימוץ המלצת שרות המבחן להטלת צו של"צ.

16. לאחר ששקלתי את כלל הנתונים הצריכים לענין, באתי לכלל מסקנה שיש לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, ואולם לא עד כדי הימנעות כליל מהטלת עונש מאסר, אלא האיזון הראוי מביא להטלת 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שרות, לצד מאסר על תנאי ופיצוי משמעותי למתלונן. להלן טעמי:

א. הנאשם בן 42, נשוי ואב ל-3 ילדות קטנות, בוגר תואר ראשון בהצטיינות, מנהל את חברת הבניה שבבעלות משפחתו. הנאשם נעדר עבר פלילי וניהל אורח חיים נורמטיבי לחלוטין עד לאירוע דנן. בשלוש

השנים שחלפו מאז האירוע לא נפתחו לו תיקים חדשים. ממקבץ מכתבים שהוגשו מטעם ההגנה עולה שהנאשם אדם ערכי, רגיש, הדואג לזולת מטבעו, מוערך בקרב שותפיו לחברת הבניה ונוכחותו חיונית לתפקוד תקין של העסק (נע/8; נע/9; נע/10).

ב. הנאשם מתמודד עם נסיבות חיים מורכבות ולא פשוטות - שתיים מבנותיו הקטנות אובחנו עם אוטיזם, הנאשם נוטל חלק פעיל בגידולן ובטיפול בהן, ונוכחותו, איפוא, חשובה וחיונית להן (נע/3; נע/4).

ג. תסקירי שרות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם חיוביים ביותר ומצביעים על נטילת אחריות מלאה, הכאה על חטא, הירתמות לטיפול פרטי, הן פסיכולוגי והן שיקומי קליני, ולאחר מכן הירתמות להליך טיפולי ייעודי לעבירות אלימות בחסות שרות המבחן. שרות המבחן התרשם שהסיכון שנשקף מהנאשם נמוך ביותר (נע/6; נע/11).

ד. הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה, לאחר הליך של גישור שהתנהל לפניו, לקח אחריות מלאה על מעשיו, הביע חרטה כנה ועמוקה והתנצל על התנהגותו והשלכותיה. הנאשם חסך בזמן שיפוטי יקר ובעיקר חסך את העדת המתלונן על כל המשתמע מכך. כמו כן, הפקיד הנאשם עוד בטרם הטיעונים לעונש סך של 50,000 ₪ כפיצוי למתלונן (עמ' 15 ש' 14).

17. בנסיבות אלה, סבורני שהמלצת שרות המבחן להסתפק בהטלת צו של"צ מקלה מדי ואינה עולה בקנה אחד עם האינטרס הציבורי שבהשתת עונשים משמעותיים על מבצעי עבירות אלימות חמורות, אשר גורמות לנזקים חמורים. מאידך, כאמור, מצאתי שיש לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, ולגזור על הנאשם עונש שמחד יחדד לו את חומרת מעשיו, ומאידך יאפשר לו להמשיך ולהיות זמין למשפחתו ולבנותיו שכה זקוקות לו.

18. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות, וזאת בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השרות מיום 23.4.23, ובהסכמת הנאשם. הנאשם ירצה את עבודות השרות במרכז דוורים, דרך ראשונים 88 רמת השרון, 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

לתחילת ריצוי העונש יתייצב הנאשם ביום 15.10.23 שעה 08:00 ביחידת ברקאי, עבודות שרות, רח' לוחמי בית"ר 6 רמלה.

ב. 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים.

ג. הנאשם יעמוד בצו מבחן למשך שנה מהיום. מובהר לנאשם שבמידה ויפר את צו המבחן או לא יישמע להוראות שרות המבחן ולנהליו, ניתן יהיה להפקיע את צו המבחן ולשוב ולגזור את דינו מחדש.

ד. פיצוי למתלונן (ע"ת 1) בסך 50,000 ₪ (הפיצוי הופקד).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, ח' תמוז תשפ"ג, 27 יוני 2023, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד רוני אלסטר, הנאשם ובא-כוחו.